

Sendesamvirket Hovedstaden, Helgolandsgade 10, 1653 København V
CVR 35561951 - Telefon 21 69 39 46 – tv@tvkobenhavn.dk

Radio- og tv-nævnet
H.C. Andersens Boulevard 2,
1553 København V

Att.: Formand Mads Bryde Andersen

Sendt pr. mail.

Kære Mads Bryde Andersen

12. juli 2016

Radio- og tv-nævnet og ikkekommercielt tv i MUX 1

Radio- og tv-nævnet og Sendesamvirket Hovedstaden har tidligere korresponderet omkring Radio- og tv-nævnets tolkning af lovgivningen vedrørende ikkekommercielt tv i MUX 1. Sendesamvirket Hovedstaden er ikke enig i nævnets tolkning, og mener ikke den er lovmedholdelig og i strid med dansk kulturpolitik. Du har gentagne gange afvist at mødes med mig og Sendesamvirket Hovedstaden. Jeg står uforstående overfor en sådan afvisning.

Du anførte bl.a. i din skrivelse af 12. maj 2016, at afgørelserne er truffet af nævnet, og at enhver oplysning som tilgår dig under et møde, derfor skulle formidles videre til nævnet. Hertil skal jeg kun bemærke, at nævnet og styrelsen vel råder over administrativt personale, som på forsvarlig vis kan udarbejde et referat af mødet med Sendesamvirket, og så efterfølgende kan fremlægges for nævnets øvrige medlemmer.

Nu er det sådan, at vore henvendelser har været båret af ønsket om en dialog om lovgivning og praksis samt afrapportering og tilsyn. Vi har også anført, at vi gerne vil bidrage i forbindelse med en ny vejledning.

Gennem et langt virke som advokat og direktør for en række erhvervsorganisationer samt som medlem af en række offentlige nævn og administrative organer, er det første gang, jeg møder en så konsekvent afvisning af ønsket om en drøftelse. Den manglende lydhørhed overfor ønsket om et møde, betyder at vi ser os nødsaget til at henvende os til kulturministeren og Folketingets kulturudvalg for at få administrationen af lovgivningen afklaret.

Indledningsvis vil vi endnu engang tilkendegive, at Sendesamvirket Hovedstaden har deltaget i det lovforberedende arbejde om nyordningen. Vi var og er stadig positive overfor nyordningen. Nyordningen havde til formål at reducere antallet af programtilladelser, fokusere den økonomiske tilskudsramme på færre lokal forankrede stationer, så der kunne skabes et grundlag for en forbedret programkvalitet, samt et øget publikum til programmer med lokalt indhold.

Men implementeringen af ordningen har været sjuasket, præget af hastværk og helt urimelige overgreb på en række sendetilladelseshaverne, og afgørelserne har ikke taget udgangspunkt i forarbejderne.

Vi skal tillade os at gøre opmærksom på det grundlag, der er søgt tilladelse på ved årsskiftet 2013/14, nemlig:

1. Lovgivningen og bemærkningerne til lovgivningen
2. Udkast til bekendtgørelse om ikkekommercielt tv i MUX 1
3. Spørgsmål og svar til udbud af programtilladelser i MUX 1
4. Rapport om ny ordning for lokalradio og -tv.
5. Udbudsvejledningen til ansøgning om programtilladelse i MUX 1

På baggrund af ovenstående, påbegyndte de fleste sendetilladelseshaverne deres programvirksomhed den 1. marts 2014. Det er derfor forvaltningsmæssig uforsvarligt, at nævnet, 18-24 måneder efter at programvirksomheden er påbegyndt, ”tolker” lovgivningen på en måde, som ikke kan udledes af offentligt tilgængeligt materiale i forbindelse med ansøgningen om tilladelse. Tilladelseshaverne har udøvet deres programvirksomhed i god tro i henhold til lovgivningen, bekendtgørelsen og forarbejderne. Der har på ingen måde været tale om

”grove, gentagende og klare overtrædelser af MUX 1-ordningen”

som nævnet har anført i en tilsynssag. Nævnet har flere gange beklaget uheldige formuleringer i bekendtgørelsen, og i svar på spørgsmål under udbudsperioden, der har gjort MUX 1-ordningen uklar.

Radio- og tv-nævnet har først udarbejdet en samlet vejledning i juni 2016

Her et resume af vores hovedsynspunkter på de konkrete områder:

Egenproduceret førstegangsudsendt programvirksomhed

§ 12. Indehavere af tilladelser til udøvelse af programvirksomhed skal minimum 50 uger årligt udsende i alt 10 timers programvirksomhed bestående af to timers egenproduceret førstegangsudsendt programvirksomhed hver uge samt genudsendelser heraf. Programproduktionens lyd kvalitet og billedopløsning m.v. skal være af en acceptabel og tidssvarende standard.

Stk. 2. Ved førstegangsudsendelse forstås i denne bekendtgørelse programmer, der ikke tidligere har været udsendt. Mindre ændringer i et tidligere sendt program medfører ikke, at programmet anses som førstegangsudsendelse.

Stk. 3. Ved egenproduktion forstås i denne bekendtgørelse programmer, som opfylder § 11, stk. 1, og som ikke består af prøvebilleder, rulletekster med informationer, hjemmesider, tekst-tv, såkaldte info-kanaler og tilsvarende programvirksomhed eller udsendelse fra fast opstillede kameraer.

I det store hele er Sendesamvirket enig i nævnets tolkning på dette område. Dog overser nævnet sætningen:

”eller af personer hjemmehørende i tilladelsesområdet”

Nævnet vælger at definere dette som ”public access personer” hvis man har tilladelse til at arbejde med ”public access”. Denne begrænsning fremgår ikke af lovgivningen eller af bekendtgørelsen. Vi henleder specielt til spørgsmål 16 i ”Spørgsmål og svar til udbud af programtilladelse i MUX 1”, hvor det bl.a. fremgår, ”Programmerne skal således laves af tilladelseshaveren selv, eller personer, som er bosat i tilladelsesområdet”. Dette tolker nævnet, at der skal være tale om ”public access-adgang”. Hvilket der ikke er belæg for.

Selvom nævnet nu erkender, at spørgsmål 16 er uhensigtsmæssigt formuleret, er det ikke foreneligt med de forvaltningsretlige grundsætninger, at ændre væsentligt på forudsætningerne for stationernes virke.

Lokal produktion

§ 11. Programvirksomheden skal udøves fra tilladelsesområdet. Programmerne skal således produceres af tilladelseshaveren i eller af personer hjemmehørende i tilladelsesområdet. Radio- og tv-nævnet kan for programkategorier som ikke er nævnt i § 14, nr. 2, se bort fra kravet i 2. pkt., for op til 10 pct. af tilladelseshaverens sendetid eller programbudget.

Stk. 2. Programmerne skal produceres til befolkningen i tilladelsesområdet.

Stk. 3. Udover betingelserne i stk. 1 og 2 skal 80 pct. af programmerne tillige handle om eller være med personer fra tilladelsesområdet samt de umiddelbart tilgrænsende tilladelsesområder (samt Sydslesvig for region Syd og Skåne for region Hovedstaden og region Bornholm).

Bemærkninger til lovforslag L 50 2.2 Kulturministeriets overvejelser:

Som led i ønsket om at stille stærkere krav om, at programmerne skal have lokalt indhold, skal der således være hjemmel til, at det bl.a. gøres til en forudsætning for tilladelse og tilskud til lokal-tv, at programmerne er produceret fra lokalområdet og af tilladelseshaveren selv. Endvidere er det i overensstemmelse med ministerens mulighed for at fastsætte regler for programvirksomheden, jf. gældende radio- og fjernsynslov § 45, stk. 5, tanken at stille krav om, at programmerne skal være rettet til befolkningen i det regionale tilladelsesområde, og at programmerne i nærmere bestemt omfang skal have lokalt indhold, hvorved forstås, at programmerne handler om forhold eller er med personer fra lokalområdet.

Bemærkninger til lovforslag L 50 § 1 nr. 4:

Det anses af afgørende betydning for at sikre det lokale indhold i programudbudet, at programmerne produceres af foreninger m.v. hjemmehørende i det pågældende tilladelsesområde.

Tilknytning og tilstedeværelse i området giver indsigt i lokale politiske dagsordner, kontakt med lokalbefolkningen og mulighed for direkte kontakt med centrale aktører i området med heraf følgende viden om, hvad der optager befolkningen i området og mulighed for at producere lokal-tv, der aktuelt og faktisk relaterer sig til og udspringer af lokalområdet (vores understregning).

På baggrund af bemærkningerne til L 50 skal de ikkekommercielle tv-stationer opfylde flg. krav:

- 1) Skal udøves fra tilladelsesområdet
- 2) Programmerne skal være produceret af sendetilladelseshaveren eller af personer hjemmehørende i tilladelsesområdet
- 3) Programmerne skal rette sig mod befolkningen i tilladelsesområdet
- 4) Programmerne skal have et lokalt indhold dvs. handle om **eller** være med personer fra tilladelsesområdet.

Nævnet ændrer konsekvent **eller** til **og**, så både produktion, indhold og deltagere skal være lokale fra sendeområdet. Dette står der intet om i bekendtgørelsen, eller i bemærkninger til L 50 Herudover indfører nævnet begreberne "almene" og "generelle" om indholdet, så bl.a. folketingskandidaters deltagelse i programmer f.eks. under en valgkamp bliver ikke-lokale. De lokale vælgeres repræsentant i Folketinget, er hermed erklæret uønsket i ikkekommercielt tv i MUX 1. Det fastslås bl.a. i en tilsynssag, at det er lagt til grund at: "Politik i relation til et folketingsvalg er et emne, som er af almen og generel interesse, som er relevant for hele landet, selvom det i tilladelsesområdet var muligt at stemme på programseriens gæster" Nævnet finder således, at et program af denne karakter ikke har et lokalt indhold. Samtidig har nævnet i en anden afgørelse fastslået, at drøftelse af religiøse emner med lokale borgere, ligeledes betragtes som et program uden lokalt indhold. Det kan undre, at nævnte ikke kan betragte en drøftelse af religiøs karakter som et lokalt anliggende. Religiøsitet er et anliggende, der berører den enkelte person, og er ikke et generelt eller alment emne.

De omhandlede programmer er efter Sendesamvirkets opfattelse produceret til befolkningen i tilladelsesområdet og handler om **eller** er med personer fra tilladelsesområdet og som aktuelt og faktisk udspringer af lokalområdet, hvilket er i overensstemmelse med bemærkninger til L 50.

I forlængelse af ovenstående erkender Nævnet i brev af 12. maj 2016 til Sendesamvirket Hovedstaden, at § 11, stk.3 ikke er hensigtsmæssigt formuleret. Det undre Sendesamvirket, at nævnet uden begrundelse ser bort herfra.

Øvrig tid

§ 7. Tilladelse udstedes med en ugentlig minimumssendetid på 10 timer, jf. § 12, som i tilladelsesperioden ikke kan ændres af nævnet i forbindelse med udstedelse af nye tilladelser.

Stk. 2. Den af tilladelseshaver benyttede sendetid udover minimumssendetiden, jf. stk. 1, betragtes i denne bekendtgørelse som øvrig sendetid.

Det er kulturpolitisk uforståeligt at lokale programmer produceret af tilladelseshaverne før 1. januar 2014 ikke må vises i øvrig tid. Alle indehavere af en sendetilladelse har et betydeligt programbibliotek af egenproducerede programmer med et lokalt indhold. Ved forhandlingerne om betaling til DIGI-TV blev det fastholdt, at de enkelte sendesamvirker skulle betale for den til lokal-tv allokeret tid hvilket vil sige 20 timer i døgnet. De ikkekommercielle stationer får tilskud til 2 timers nye produktioner og genudsendelse af disse 4 gange. Sendesamvirket finder det naturligt, at stationerne udfylder de "sorte timer" med lokale egenproduktioner eller europæiske programmer. En genudsendelse af de allerede 4 gange genudsendte programmer, vil næppe højne lysten til at se lokal-tv. Sendesamvirket finder det derfor foreneligt med grundlaget for den nye ordning, at stationerne kan sende programmer der er efterspurgt af et lokalt publikum. Vi kan ikke se en rationel begrundelse for, at lokal-tv ikke i øvrig tid, hvor man ikke får offentlig støtte kan genudsende ældre produktioner, der opfylder kravene til lokalt indhold, som er produceret af indehaveren af sendetilladelsen. DR og de regionale tv-foretagender benytter sig i rigeligt omfang af genudsendelse af ældre programmer finansieret af licensmidler.

Europæiske programmer

§ 14. Indehavere af tilladelser til udøvelse af programvirksomhed skal tilstræbe:

- 1) at over halvdelen af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, konkurrencer og tekst-tv, afsættes til europæiske programmer, jf. bilag 1, og**
- 2) at 10 pct. af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, konkurrencer og tekst-tv, eller 10 pct. af programbudgettet afsættes til europæiske programmer fra producenter, der er uafhængige af tv-foretagendet. En passende andel skal forbeholdes programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest 5 år efter deres produktion.**

Stationerne skal tilstræbe at vise "europæiske programmer fra producenter, der er uafhængige af tv-foretagendet" Da tilladelseshaver er forpligtiget til at sende minimum 10 timers egenproduktion og genudsendelse heraf pr uge er det oplagt at bruge øvrig tid til at opfylde forpligtigelsen til at sende lokale programmer fra uafhængige producenter.

Publikum

§ 17. De programmer, den enkelte tilladelseshaver er forpligtet til at udsende, jf. § 12. stk. 1, skal samlet set have et seertal, over det i stk. 3 angivne minimum.

Stk. 2. Seertal opgøres af Radio- og tv-nævnet på grundlag af det antal personer over 12 år boende i tilladelsesområdet, som i et kvartal har set mindst 5 minutter af de pågældende programmer ("reach"). Seertal skal opgøres efter en statistisk pålidelig metode. Udgifter hertil afholdes af den årlige bevilling, jf. § 31, stk. 1.

Stk. 3. For anden halvdel af 2014 skal seertallet være mindst 5.000 personer eller mindst 3,0 pct. af befolkningen over 12 år i tilladelsesområdet. For 2015 skal seertallet være mindst 10.000 personer eller mindst 5,0 pct. af befolkningen i tilladelsesområdet. For 2016 og de efterfølgende år skal seertallet være mindst 15.000 personer eller mindst 7,5 pct. af befolkningen i tilladelsesområdet.

Stk. 4. Radio- og tv-nævnet kan med et passende varsel inddrage en tilladelse, såfremt tilladelsehavers programmer over en periode på mindst tre på hinanden følgende kvartaler har haft et seertal under det i stk. 3 angivne minimum.

Der stilles i bekendtgørelsen helt klare krav til at stationerne skal have et minimums seertal. Radio- og tv-nævnet har besluttet at se bort fra dette krav i bekendtgørelsen. En fornuftig beslutning, da der er metodemæssige problemer med at måle stationerne korrekt.

Forvaltningsretslige principper

Det er vores opfattelse, at nævnets administration strider mod almindelige forvaltningsretslige principper.

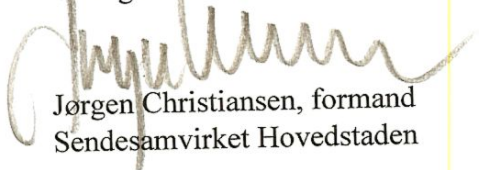
En af de væsentligst grundsætninger er "forudsigelighed", som retter sig især mod retsgrundlaget for de konkrete afgørelser. Reglerne skal have en sådan klarhed og præcision, at borgerne ved at læse dem kan forudsige deres egen retsstilling i en eventuel retskonflikt. Det retssikkerhedsmæssige ideal er, at skrevne regler skal affattes i et letforståeligt sprog, teksten bør ikke indeholde vage og elastiske vendinger eller upræcise udtryk. Dette finder sendesamvirket ikke opfyldt i ved nævnets fortolkning af bekendtgørelsens paragraf 11, stk. 1. Det må tillægges væsentlig betydning, at "lov giver" ved det lovforberedende arbejde, har fastlagt klare retningslinjer for hvorledes programvirksomheden kan udøves.

Afslutningsvis skal vi påpege, at nævnets bureaukratiske og brutale forvaltning er et indgreb i stationernes ytringsfrihed, da der mangler armslængde til det redaktionelle arbejde om indholdet i lokalproduktionen.

Det er f.eks. helt uforståeligt at lokale folketingskandidater ikke kan deltage i programmer, der er optaget og udsendt i deres egen valgkreds/storkreds med begrundelsen at de er for "generelle og almene"

Det er vor opfattelse at nævnets forvaltning af MUX 1-ordningen er i strid med Den Europæiske Menneskeretskonvention, da nævnets beslutninger er uden proportion og udgør en indblanding i ytringsfriheden og ikke er nødvendige i et demokratisk samfund.

Venlig hilsen

Jørgen Christiansen, formand
Sendesamvirket Hovedstaden

Tlf. 24248387